

ROALD DAHL

George'i Imeline Arstirohi

Illustreerinud Quentin Blake

Tõlkinud Elise ja Viktor Nikonov

Värsid tõlkinud Leelo Märjamaa

DRAAKON & KUU

George's Marvellous Medicine
Text Copyright © Roald Dahl Nominee Ltd, 1981
Illustrations Copyright © Quentin Blake, 1981
Color treatment by Rupert Van Wyk
This edition published by arrangement with David Higham Associates Ltd

Tõlge © Elise Nikonov, Viktor Nikonov ja Draakon & Kuu, 2011
Värsside tõlge © Leelo Märjamaa ja Draakon & Kuu, 2011

Toimetanud Rein Põder
Küljendanud Siiri Timmerman
Trükkinud Printon

ISBN 978-9949-574-17-9

Draakon & Kuu
Viru 16, pk 1a, 10140 Tallinn
www.draakonkuu.com

Sisukord

1	Vanaema	1
2	Imepärane plaan	10
3	George hakkab arstirohtu valmistama	14
4	Loomarohud	22
5	Kokkukeetmine	27
6	Pruun värv	29
7	Vanaema võtab rohtu	31
8	Pruun kana	41
9	Siga, pull, lammas, poni ja kits	47
10	Vanaemale tuuakse kraana	55
11	Härra Kapriisi suurepärase idee	58
12	Imeline Arstirohi Number Kaks	63
13	Imeline Arstirohi Number Kolm	67
14	Imeline Arstirohi Number Neli	70
15	Head aega, vanaema	72

HOIATUS LUGEJATELE:
Ärge proovige George'i Imelist
Arstirohtu ise kodus valmistada.
See võib olla ohtlik.

Teine peatükk

IMEPÄRANE PLAAN

George istus köögilaua taha. Ta värises ikka veel natuke. Oh, kuidas ta küll vanaema vihkas! Ta tõepoolest *vihkas* seda jõledat vana nõiamoori. Ja äkitselt tekkis tal üüratu tahtmine temaga *midagi teha*. Midagi tõeliselt *võimsat*. Midagi täiesti *vapustavat*. Midagi läbini *šokeerivat*. Midagi plahvatuslikku. Ta tahtis selle kõrvaltoas hõljuva nõiahaisu minema pühkida. Ta võis küll olla ainult kaheksa-aastane, aga ta oli üks julge väike poiss. Ta oli valmis selle vana naise ette võtma.

“Ma ei lase ometi *temal* ennast hirmutada,” ütles ta vaikselt endale. Aga tegelikult *kartis* ta väga. Ja just sellepärast tahtis ta korraga vanaema õhku lasta.

Olgu . . . mitte päris õhku lasta. Ta tahtis seda vana naist natuke raputada.

Niisiis. Kuidas teha see vaimustav tohutu vapustav plahvatav raputus?

Ta oleks tahtnud panna vanaema tooli alla pauguka, aga tal polnud ühtegi.

Ta oleks tahtnud pista talle krae vahele pika roheline mao, aga tal polnud pikka rohelist madu.

Ta oleks tahtnud panna ta tuppä luku taha koos kuue suure musta rotiga, aga tal polnud kuut suurt musta rottit.

Ja kui ta seal niimoodi istus ja mõtiskles selle huvitava küsimuse üle, hakkas talle korraga silma kummutil seisev pudel vanaema pruuni värvi rohuga. See tundus olevat üks vilets kraam. Vanaema

sai seda neli korda päevas, iga kord suure lusikataie. See ei teinud talle vähimatki head: pärast rohu võtmist oli ta alati sama vastik kui enne. Arstirohud on ju üldse olemas selleks, et inimestele head teha. Nii et rohi, mis seda ei tee, on päris kasutu.

Ohoo! tuli George'ile korraga mõte. *Ahaa! Ehee!* Ma tean täpselt, mida ma tegema pean. Ma teen talle *uue* rohu, nii tugeva ja võimsa, nii imeväärse, et see kas ravib ta täiesti terveks või ravib hoopis meid temast terveks. Ma teen talle *võlurohu*, rohu, millist pole valmistanud veel ükski arst maailmas.

George vaatas köögikella. See näitas viis pärast kümnet. Rohuajani oli peaaegu tund.

“Hakkame pihta!” hüüdis George laua tagant püsti hüpates. “Siit tuleb võlurohi!”

*“Te andke mulle kärbes ja keksiv kirp,
Andke kaks tigu, üks närune nirk,
Üks limane vingerdis mudasest jõest
Ja mesilasema mürgine nõel
Ja marjamahla jujuubipuust
Ja peenikest pulbrit vombatiluust.
Ja sada muud asja, mil ühine joon –
Kõiki neid saadab vinge aroom.
Ma keedan kõik läbi, mis segatud pange,
Mikstuur saab käre, mikstuur saab kange.
Ja siis, hop-hop, sa sisse see kalla,
(Hoia ninast) ja neela nüüd alla.
Sa ära pelga, et maitse on mõrk.
“Memmeke armas, kas polnud see hõrk?”
Kas läheb ta lõhki? Kas pauguga plahvatab?
Kas lendab ta õhku ja leegina lahvatab?
Kas purskab ta suitsu ja korraga kaob?
Või kihama hakkab kui kääriv kakao?
Kes seda teab ette? Ei mina, ei teie.
(Ohvrid siin õnneks ei olegi meie.)
Oh memmeke armas, kui sa vaid teaks,
mida kõike ma tegema hakkam su heaks!”*